

Środa, 8 lipca 2015 r.

P8_TA(2015)0265

Unikanie zobowiązań podatkowych i uchylenie się od opodatkowania jako wyzwania w krajach rozwijających się

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylenia się od opodatkowania jako wyzwań dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się (2015/2058(INI))

(2017/C 265/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację z Monterrey (2002 r.), dauhańską konferencję w sprawie finansowania rozwoju (2008 r.), deklarację paryską (2005 r.) i program działania z Akry (2008 r.),
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 68/204 i 68/279 w sprawie Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r.,
- uwzględniając prace Komitetu Ekspertów ONZ ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając modelową konwencję ONZ o unikaniu podwójnego opodatkowania między krajami rozwiniętymi a krajami rozwijającymi się ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 kwietnia 2010 r. pt. „Podatki a rozwój – Współpraca z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania” (COM(2010)0163),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2015 r. pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” (COM(2015)0044),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 marca 2015 r. w sprawie przejrzystości podatkowej w celu zwalczania uchylenia się od opodatkowania i unikania opodatkowania (COM(2015)0136),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie podatków i rozwoju – współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływu na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie promowania rozwoju za pomocą odpowiedzialnych praktyk biznesowych, w tym w odniesieniu do roli przemysłu wydobywczego w krajach rozwijających się ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/>

⁽²⁾ <http://www.un.org/esa/ffd/tax/unmodel.htm>

⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 29.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0163.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

Środa, 8 lipca 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie sprawozdania UE za rok 2013 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że zmniejszenie ubóstwa jest głównym celem polityki UE na rzecz rozwoju, oraz ustanawia spójność polityki na rzecz rozwoju,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0184/2015),
- A. mając na uwadze, że nielegalne przepływy finansowe, tj. wszystkie niezarejestrowane odpływy prywatnych środków finansowych obejmujących kapitał, który został nielegalnie uzyskany, przekazany czy wykorzystany, zazwyczaj pochodzą z działań związanych z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem zobowiązań podatkowych, co obejmuje na przykład nadużycia w ustalaniu cen transferowych, co jest sprzeczne z zasadą, że podatki należne są w miejscu wygenerowania zysku, a także mając na uwadze, iż uchylanie się od opodatkowania i unikanie zobowiązań podatkowych zostały uznane we wszystkich najważniejszych międzynarodowych tekstach i na konferencjach na temat finansowania rozwoju za główną przeszkodę w mobilizowaniu dochodów krajowych na potrzeby rozwoju;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z raportem organizacji Global Financial Integrity z 2014 r., bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ) i oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) stanowiły łącznie w latach 2003–2012 nieco mniej niż wartość nielegalnych odpływów; mając na uwadze, że nielegalne przepływy finansowe stanowią mniej więcej dziesięciokrotność kwoty pomocy, którą otrzymują kraje rozwijające się i która powinna być przeznaczona na eliminację ubóstwa oraz zapewnianie dobrobytu i zrównoważonego rozwoju, co oznacza coroczną nielegalną ucieczkę z krajów rozwijających się kapitału szacowanego na 1 bln USD;
- C. mając na uwadze, że generowanie dochodów publicznych z przemysłu wydobywczego ma zasadnicze znaczenie dla strategii rozwoju wielu krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, jednakże potencjał, jaki oferuje przemysł wydobywczy w zakresie zwiększenia dochodów budżetowych, przeważnie nie jest dobrze wykorzystany ze względu na nieadekwatność przepisów podatkowych lub trudności w ich egzekwowaniu, ponieważ ustalenia między rządami krajów rozwijających się i firmami wydobywczymi są zazwyczaj czynione ad hoc i negocjowane bez zachowania przejrzystości i jasnych wytycznych;
- D. mając na uwadze, że istnienie dużych nieformalnych sektorów gospodarki w krajach rozwijających się sprawia, że zakrojone na szerszą skalę opodatkowanie jest niemal niemożliwe, a także mając na uwadze, że w krajach, gdzie duży odsetek ludności żyje w ubóstwie, znaczna część PKB nie podlega opodatkowaniu;
- E. mając na uwadze, że sprawiedliwe, odpowiednio wyważone, skuteczne i przejrzyste systemy podatkowe zapewniają rządów środki finansowe niezbędne do świadczenia obywatelom podstawowych usług publicznych, do których mają prawo, jak usługi w zakresie opieki zdrowotnej i edukacji dla wszystkich, a także mając na uwadze, że rzeczywiście redystrybucyjne strategie budżetowe przyczyniają się do ograniczania wpływu rosnących nierówności na osoby najbardziej potrzebujące;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z UNCTAD około 30 % transgranicznych zasobów inwestycyjnych korporacji przepłynęło przez kraje pośrednie, zanim dotarło do miejsca przeznaczenia jako aktywa produkcyjne;
- G. mając na uwadze, że dochody z podatku od przedsiębiorstw stanowią znaczną część dochodu narodowego krajów rozwijających się, w związku z czym kraje te szczególnie cierpią na skutek unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa, przy czym w ostatnich latach kraje rozwijające się stale obniżały stawki podatku od przedsiębiorstw;
- H. mając na uwadze, że raje podatkowe i jurysdykcje zapewniające tajemnicę transakcji, które zezwalają na nieujawnianie informacji bankowych i finansowych, w połączeniu z systemami zerowego opodatkowania w celu przyciągnięcia kapitału i dochodów, które powinny być opodatkowane w innych krajach, stwarzają szkodliwą konkurencję podatkową, podważają sprawiedliwość systemu podatkowego i zakłócają handel i inwestycje, szkodząc szczególnie krajom rozwijającym się, przy czym utrata wpływów z podatków szacowana jest na 189 mld USD rocznie;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0251.

Środa, 8 lipca 2015 r.

- I. mając na uwadze, że opodatkowanie może być niezawodnym i trwałym źródłem dochodów w krajach rozwijających się i posiada zaletę stabilności w porównaniu z tradycyjnymi mechanizmami finansowania rozwoju, takimi jak pożyczki preferencyjne, jedynie jeśli istnieje sprawiedliwy, odpowiednio wyważony, skuteczny i przejrzysty system podatkowy oraz skuteczna i wydajna administracja podatkowa sprzyjająca przestrzeganiu przepisów podatkowych, a dochody publiczne wykorzystywane są w sposób odpowiedzialny i możliwy do rozliczenia;
- J. mając na uwadze, że potencjalne korzyści płynące ze skutecznych i przejrzystych strategii politycznych w zakresie opodatkowania i budżetu nie ograniczają się tylko do zwiększania środków na wspieranie rozwoju, ale bezpośrednio pozytywnie wpływają na dobre zarządzanie i budowanie państwowości poprzez umacnianie instytucji demokratycznych, rządów prawa i umowy społecznej między rządem a obywatelami w celu stworzenia wzajemnego powiązania między podatkami, usługami publicznymi i społecznymi oraz działaniami na rzecz promowania stabilności budżetów rządowych, promując tym samym długoterminową niezależność od pomocy zagranicznej oraz umożliwiając krajom rozwijającym się reaktywne i odpowiedzialne realizowanie celów krajowych oraz przejmowanie odpowiedzialności za wybory polityczne;
- K. mając na uwadze, że potrzeba zwiększenia dochodów krajowych stała się bardziej nagła z powodu kryzysu finansowego i gospodarczego;
- L. mając na uwadze, że ilość środków gromadzonych przez kraje rozwijające się dzięki mobilizacji dochodów krajowych stale wzrasta i dokonano w tym zakresie istotnych postępów z pomocą międzynarodowych darczyńców;
- M. mając na uwadze, że kraje rozwijające się doświadczają poważnych trudności politycznych, administracyjnych i technicznych przy zwiększaniu dochodów z podatków, co wynika z niewystarczających zasobów ludzkich i finansowych niezbędnych do pobierania podatków, ze słabej zdolności administracyjnej do radzenia sobie z trudnościami związanymi z pobieraniem podatków od przedsiębiorstw międzynarodowych, z braku infrastruktury i zdolności w zakresie pobierania podatków, odpływu wykwalifikowanych pracowników z administracji podatkowej, korupcji, braku legitymacji systemu politycznego, nieuczestniczenia w międzynarodowej współpracy podatkowej, nierównego podziału dochodów i ze złego zarządzania w kwestiach podatkowych;
- N. mając na uwadze, że choć globalny kontekst obecnej liberalizacji handlu i stopniowe znoszenie barier handlowych w ciągu ostatnich dekad spowodowały zwiększenie ilości towarów w obrocie transgranicznym, to kraje rozwijające się, które w dużym stopniu uzależnione są od podatków z handlu, zwłaszcza kraje najsłabiej rozwinięte, mają trudności ze skompensowaniem spadku podatków z tytułu handlu oraz ze znalezieniem innych źródeł zasobów krajowych, zwłaszcza aby zapewnić zrównoważony system podatkowy;
- O. mając na uwadze, że w ostatnich latach zwiększyła się liczba konwencji podatkowych między krajami rozwiniętymi i krajami rozwijającymi się, które to konwencje wykorzystano do obniżenia podatków od transgranicznych transakcji finansowych, minimalizując zdolności krajów rozwijających się do mobilizacji zasobów krajowych oraz tworząc w ten sposób ewentualną furtkę, przez którą wielonarodowe przedsiębiorstwa mogą uniknąć opodatkowania; mając na uwadze, że na podstawie oceny skutków przeprowadzonej niedawno przez władze Holandii stwierdzono, iż holenderski system podatkowy ułatwia unikanie podatku u źródła, co powoduje utratę dywidend i odsetek od dochodów z podatków u źródła w krajach rozwijających się rzędu 150–550 mln EUR rocznie⁽¹⁾;
- P. mając na uwadze, że kraje rozwijające się generują stosunkowo znacznie mniej dochodów niż gospodarki zaawansowane (ze stosunkiem podatków do PKB w zakresie 10–20 %, w porównaniu z 30–40 % w przypadku gospodarek państw OECD) oraz cechuje je wysoce zawężona podstawa opodatkowania; mając na uwadze, że istnieje znaczny potencjał poszerzenia podstaw opodatkowania i zwiększenia kwoty przychodów z podatków w celu zapewnienia niezbędnych środków na realizację podstawowych zadań władz państwowych;
- Q. mając na uwadze, że kraje rozwijające się starają się przyciągnąć inwestycje głównie poprzez oferowanie różnych zachęt i zwolnień podatkowych, które nie są przejrzyste ani oparte na właściwej analizie kosztów i korzyści, i często nie udaje im się przyciągnąć realnych i trwałych inwestycji, przy czym wrogo nastawia to do siebie gospodarki krajów rozwijających się, które prześcigają się w oferowaniu najbardziej korzystnych warunków podatkowych, i prowadzi to do niezadowalających wyników w zakresie skutecznych i efektywnych systemów podatkowych i do szkodliwej konkurencji podatkowej;

⁽¹⁾ „Zagadnienia oceny w zakresie finansowania rozwoju. Analiza skutków holenderskiej polityki opodatkowania osób prawnych w krajach rozwijających się”, badanie zlecone przez Departament Polityki i Oceny Operacji (IOB) Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów, listopad 2013 r.

Środa, 8 lipca 2015 r.

- R. mając na uwadze, że państwa członkowskie już zobowiązały się do przeznaczenia 0,7 % ich DNB na oficjalną pomoc rozwojową (ODA), a także mając na uwadze, że kwota pomocy na rzecz mobilizacji zasobów krajowych jest nadal niewielka, stanowiąc mniej niż jeden procent całkowitej ODA w 2011 r., zaś tylko szacowany 0,1 % (118,4 mln USD) ODA przeznaczono w 2012 r. na budowanie potencjału w dziedzinie podatków;
- S. mając na uwadze, że wiele krajów rozwijających się nie może osiągnąć nawet minimalnego poziomu opodatkowania koniecznego do finansowania ich podstawowego funkcjonowania, usług publicznych i działań na rzecz ograniczenia ubóstwa;
- T. mając na uwadze, że Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR) oraz instytucje finansowania rozwoju państw członkowskich wspierają prywatne przedsiębiorstwa w krajach rozwijających się bezpośrednio poprzez udzielanie pożyczek lub pośrednio poprzez wspieranie pośredników finansowych, takich jak banki komercyjne i fundusze private equity, które następnie udzielają pożyczek przedsiębiorstwom lub inwestują w nie;
- U. mając na uwadze, że kraje rozwijające się powinny być lepiej reprezentowane w strukturach i procedurach międzynarodowej współpracy podatkowej, aby uczestniczyć na takich samych zasadach w opracowywaniu i reformowaniu światowej polityki podatkowej;
- V. mając na uwadze, że Komitet Ekspertów ds. Współpracy Międzynarodowej w Sprawach Podatkowych jest organem pomocniczym Rady Gospodarczej i Społecznej, który zwraca szczególną uwagę na kraje rozwijające się i kraje o gospodarkach w okresie transformacji;
- W. mając na uwadze, że gromadzenie finansów publicznych na wystarczającym poziomie może odgrywać decydującą rolę w promowaniu bardziej sprawiedliwych społeczeństw, które odrzucają dyskryminację między mężczyzną i kobietą i zapewniają specjalne wsparcie dzieciom i innym słabszym grupom społecznym;
1. wzywa Komisję do natychmiastowego przedstawienia ambitnego planu działania, w postaci komunikatu, aby wesprzeć kraje rozwijające się w zwalczaniu unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania i w ustanawianiu sprawiedliwych, odpowiednio wyważonych, skutecznych i przejrzystych systemów podatkowych, przy uwzględnieniu prac podejmowanych przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD przed Konferencją w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r., a także wpływu międzynarodowych konwencji podatkowych na kraje rozwijające się;
 2. nalega, że skuteczna mobilizacja zasobów krajowych oraz wzmocnienie systemów podatkowych będą niezbędnym elementem realizacji celów w okresie po 2015 r., które zastąpią milenijne cele rozwoju (MCR), co w perspektywie długoterminowej pozwoli skutecznie położyć kres uzależnieniu od pomocy zagranicznej, i że skuteczne i sprawiedliwe systemy podatkowe mają kluczowe znaczenie dla ograniczenia ubóstwa, zwalczania nierówności, dobrych rządów i budowania państwowości; przypomina, że niektóre transnarodowe formy działalności gospodarczej wpłynęły na zdolność krajów do generowania dochodów rządowych i do wyboru struktury opodatkowania, podczas gdy zwiększenie mobilności kapitału, w połączeniu z korzystaniem z rajów podatkowych, znacznie zmieniło warunki opodatkowania; wyraża również zaniepokojenie poziomem korupcji i brakiem przejrzystości administracji publicznej, co utrudnia inwestowanie dochodów podatkowych w budowanie państwowości, usługi publiczne czy infrastrukturę publiczną;
 3. zauważa, że stosunek zasobów podatkowych do PKB pozostaje niski w większości krajów rozwijających się, co sprawia, że są one szczególnie podatne na unikanie zobowiązań podatkowych i uchylanie się od opodatkowania przez indywidualnych podatników i przedsiębiorstwa; podkreśla, że powoduje to w krajach rozwijających się znaczne straty finansowe, które sprzyjają korupcji i szkodzą unijnej polityce rozwoju, oraz że podejmowanie na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym odpowiednich działań zwalczających te praktyki powinno być głównym priorytetem UE i jej państw członkowskich, przy uwzględnieniu potrzeb i ograniczeń, jakie napotykają kraje rozwijające się przy zdobywaniu dostępu do swoich dochodów podatkowych; uważa, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w prowadzeniu międzynarodowych działań na rzecz walki z rajami podatkowymi, oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, stając się przykładem, oraz że powinna współpracować z krajami rozwijającymi się w przeciwdziałaniu agresywnym praktykom unikania zobowiązań podatkowych przez niektóre przedsiębiorstwa międzynarodowe, jak również w poszukiwaniu sposobów, aby pomóc im wytrzymać naciski w kierunku zaangażowania się w konkurencję podatkową;

Plan działania na rzecz zwalczania unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania w krajach rozwijających się

4. apeluje do Komisji, by podjęła konkretne i skuteczne działania w celu wspierania krajów rozwijających się i regionalnych organów administracji podatkowej, takich jak Afrykańskie Forum Administracji Podatkowej i Międzyamerykańskie Centrum Administracji Podatkowych, w zwalczaniu unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania, w ustanawianiu sprawiedliwych, odpowiednio wyważonych, skutecznych, przejrzystych strategii podatkowych, w promowaniu reform administracyjnych oraz w zwiększaniu zakresu, pod kątem pomocy i rozwoju,

Środa, 8 lipca 2015 r.

wsparcia finansowego i technicznego świadczonego krajowym administracjom podatkowym krajów rozwijających się; twierdzi, że to wsparcie należy zapewnić w celu wzmocnienia sądownictwa i organów antykorupcyjnych w tych krajach; wzywa do połączenia wiedzy fachowej sektora publicznego państw członkowskich i państw beneficjentów w celu zacieśnienia współpracy, aby odnotować konkretne wstępne wyniki w państwach beneficjentach; wspiera organizowanie warsztatów, szkoleń, misji ekspertów, wizyt studyjnych i doradztwa;

5. zwraca się do Komisji o priorytetowe potraktowanie dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych oraz sprawiedliwego, odpowiednio wyważonego, skutecznego i przejrzystego poboru podatków w swoim programie dialogu politycznego (dotyczącym polityki, rozwoju i handlu) i we wszystkich porozumieniach w sprawie współpracy na rzecz rozwoju z krajami partnerskimi, wzmacniając samoodповідzialność i rozliczalność krajową poprzez wspieranie środowiska, w którym parlamenty narodowe są w stanie w znaczący sposób przyczynić się do tworzenia budżetów krajowych i nadzoru nad nimi, w tym nad dochodami krajowymi i sprawami podatkowymi, i wspierając rolę społeczeństwa obywatelskiego w zapewnieniu kontroli publicznej w zakresie zarządzania podatkami i monitorowania przypadków oszustw podatkowych, między innymi poprzez tworzenie skutecznych systemów ochrony informatorów i źródeł dziennikarskich;

6. pilnie apeluje o podawanie do wiadomości publicznej, w formacie otwartych danych, informacji o rzeczywistych właścicielach spółek, funduszy wspólnego inwestowania i innych instytucji, aby zapobiegać wykorzystywaniu anonimowych firm przykrywkowych i analogicznych podmiotów prawnych do prania pieniędzy, finansowania nielegalnej działalności lub działalności terrorystycznej, ukrywania tożsamości osób skorumpowanych i przestępców i ukrywania kradzieży środków publicznych i zysków z nielegalnego handlu i nielegalnego uchylania się od opodatkowania; ponadto uważa, że wszystkie kraje powinny przyjąć i w pełni wdrożyć co najmniej zalecenia w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy wydane przez Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy (FATF);

7. zwraca się do UE i jej państw członkowskich o wdrożenie zasady, zgodnie z którą notowane lub nienotowane na giełdzie przedsiębiorstwa wielonarodowe ze wszystkich krajów i sektorów, a w szczególności przedsiębiorstwa wydobywające zasoby naturalne, muszą przyjąć sprawozdawczość dla poszczególnych krajów jako normę, i o nałożenie na nie wymogu publikowania w ramach ich rocznego sprawozdania dla każdego kraju i terytorium, na którym prowadzą działalność, nazw wszystkich jednostek zależnych, wyników finansowych, odnośnych informacji podatkowych, aktywów i liczby pracowników, a także o dopilnowanie, by informacje te były publicznie dostępne, przy czym należy jednocześnie ograniczyć do minimum obciążenia administracyjne, wykluczając mikroprzedsiębiorstwa; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie odpowiedniej zmiany dyrektywy w sprawie rachunkowości; przypomina, że publiczna przejrzystość to zasadniczy krok w kierunku uporządkowania obecnego systemu podatkowego i budowania zaufania publicznego; wzywa OECD do zalecenia, by proponowany przez nią model sprawozdawczości dla poszczególnych krajów został upubliczniony przez wszystkie przedsiębiorstwa wielonarodowe w celu zapewnienia wszystkim organom podatkowym we wszystkich krajach dostępu do dokładnych informacji, tak aby mogły one ocenić ryzyko cen transferowych i określić najbardziej skuteczny sposób wykorzystania zasobów na kontrole; podkreśla, że zwolnienia i korzyści podatkowe przyznawane inwestorom zagranicznym na mocy dwustronnych konwencji podatkowych zapewniają przedsiębiorstwom wielonarodowym nieuczciwą przewagę konkurencyjną w stosunku do firm krajowych, zwłaszcza MŚP;

8. apeluje o zrewidowanie warunków i przepisów podatkowych, zgodnie z którymi działa przemysł wydobywczy; wzywa UE do zwiększenia pomocy dla krajów rozwijających się na rzecz realizacji celu odpowiedniego opodatkowania wydobywania zasobów naturalnych, wzmocnienia pozycji przetargowej rządów przyjmujących, co pozwoli osiągać większe zyski z zasobów naturalnych, i stymulowania dywersyfikacji ich gospodarki; popiera Inicjatywę przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI) oraz jej rozszerzenie o firmy produkujące i przedsiębiorstwa obrotu towarowego;

9. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie mechanizmu automatycznej wymiany informacji, który stanowi podstawowe narzędzie zwiększania globalnej przejrzystości i zacieśniania współpracy w zakresie walki z unikaniem zobowiązań podatkowych i uchylaniem się od opodatkowania; uznaje jednak, że kraje rozwijające się potrzebują stałego wsparcia w zakresie finansowania, fachowej wiedzy technicznej i czasu, aby zbudować wymagane zdolności do przesyłania i przetwarzania informacji; w związku z tym podkreśla wagę dopilnowania, by nowy, opracowany przez OECD standard w zakresie automatycznej wymiany informacji przewidywał okres przejściowy dla krajów rozwijających się, uznając, że za sprawą przyjęcia tego standardu na zasadach wzajemności kraje, które nie mają środków i zdolności do stworzenia niezbędnej infrastruktury do gromadzenia, zarządzania i udostępniania wymaganych informacji, mogą zostać skutecznie wykluczone; ponadto uważa, że należy przewidzieć jeden standard w zakresie poufności;

10. wzywa do stworzenia do końca 2015 r. uznawanej na całym świecie definicji rajów podatkowych, wprowadzenia sankcji dla podmiotów, które z nich korzystają, oraz stworzenia czarnej listy krajów, w tym krajów w UE, które nie zwalczają uchylania się od opodatkowania lub je akceptują; zwraca się do UE, by wspierała restrukturyzację ekonomiczną tych krajów rozwijających się, które są rajami podatkowymi; zwraca się do państw członkowskich posiadających terytoria zależne i terytoria nienależące do Unii, o współpracę z administracjami tych terytoriów w celu przyjęcia zasad przejrzystości podatkowej oraz o dopilnowanie, aby żadne z tych państw nie pełniło roli rajy podatkowego;

Środa, 8 lipca 2015 r.

11. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do dopilnowania podczas negocjowania konwencji podatkowych i umów inwestycyjnych z krajami rozwijającymi się, by dochody czy zyski wynikające z działalności transgranicznej podlegały opodatkowaniu w kraju źródłowym, gdzie jest czerpana lub tworzona wartość; podkreśla w tym względzie, że modelowa konwencja podatkowa ONZ zapewnia sprawiedliwy podział praw do nakładania podatków między kraje źródłowe a kraje siedziby; podkreśla, że podczas negocjowania konwencji podatkowych Unia Europejska i jej państwa członkowskie powinny przestrzegać zasady spójności polityki na rzecz rozwoju, ustanowionej w art. 208 TFUE;

12. wzywa Komisję i wszystkie państwa członkowskie, by – idąc za przykładem niektórych państw członkowskich – dokonały oceny skutków europejskiej polityki podatkowej dla krajów rozwijających się i dzieliły się „dobrymi praktykami” w celu zwiększenia spójności polityki na rzecz rozwoju oraz ulepszenia obecnych praktyk, a także by w większym stopniu uwzględniały negatywne skutki uboczne w krajach rozwijających się oraz specjalne potrzeby tych krajów; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zmieniony plan działania Komisji w sprawie uchylania się od opodatkowania i unikania zobowiązań podatkowych, który ma zostać przedstawiony w 2015 r., a także nalega, by państwa członkowskie szybko uzgodniły wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych;

13. zdecydowanie popiera szereg istniejących inicjatyw międzynarodowych w celu zreformowania światowego systemu, w tym inicjatywę OECD dotyczącą erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków, ze szczególnym uwzględnieniem zwiększenia udziału krajów rozwijających się w strukturach i procedurach międzynarodowej współpracy podatkowej; apeluje do UE i państw członkowskich o dopilnowanie, by komitet podatkowy ONZ został przekształcony w organ międzyrządowy z prawdziwego zdarzenia, lepiej wyposażony i dysponujący wystarczającymi dodatkowymi środkami, w ramach Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ, co umożliwi wszystkim krajom udział na równych zasadach w opracowywaniu i reformowaniu światowej polityki podatkowej; podkreśla, że należy rozważyć sankcje zarówno dla jurysdykcji unikających współpracy, jak i dla instytucji finansowych, które działają w ramach podatkowych;

14. podkreśla, że finanse publiczne na wystarczającym poziomie mogą przyczynić się do niwelowania różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz zapewnić środki dla lepszego wspierania dzieci i słabszych grup społecznych, a także uznaje, że choć uchylanie się od opodatkowania wpływa na dobro jednostek, wyrządza szczególne szkody gospodarstwu domowemu o niższych dochodach i ubogim, w których kobiety często są reprezentowane w sposób nieproporcjonalny;

15. zauważa z troską, że wiele krajów rozwijających się ma bardzo słabą pozycję przetargową wobec niektórych zagranicznych inwestorów bezpośrednich; uważa, że należy nałożyć na przedsiębiorstwa wymóg dotyczący podjęcia przez nie konkretnych zobowiązań w zakresie zapewnienia pozytywnego efektu mnożnikowego ich inwestycji dla lokalnego lub krajowego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju przyjmującego; wzywa Komisję, Radę i rządy partnerskie do dopilnowania, by zachęty podatkowe nie stanowiły dodatkowych opcji unikania zobowiązań podatkowych; podkreśla, że zachęty powinny być bardziej przejrzyste i najlepiej by było, gdyby były ukierunkowane na wspieranie inwestycji w zrównoważony rozwój;

16. zwraca się do EBI, EBOR i instytucji finansowania rozwoju państw członkowskich o monitorowanie sytuacji i dopilnowanie, by przedsiębiorstwa czy inne podmioty prawne otrzymujące wsparcie nie unikały zobowiązań podatkowych i nie uchylały się od opodatkowania poprzez współpracę z pośrednikami finansowymi mającymi siedzibę w centrach offshore i ramach podatkowych lub poprzez ułatwianie nielegalnych przepływów kapitału, a także o zwiększenie swojej polityki przejrzystości poprzez, na przykład, publiczne udostępnianie wszystkich swoich raportów i badań; wzywa EBI do stosowania analizy należytej staranności, która wymaga sporządzania rocznych sprawozdań z podziałem na państwa, śledzenia własności rzeczywistej oraz kontrolowania cen transferowych w celu zapewnienia przejrzystości inwestycji i zapobiegania unikaniu zobowiązań podatkowych i uchylaniu się od opodatkowania;

o

o o

17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentóm państw członkowskich.